Ч. 47. Середа 1 (14) марта 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

По Адлєрі промавляв пос. ґр. Штернберґ (Чех з німецким назвиском). Він полємізував головно з Адлєром а рівночасно атакував не лиш самого Адлєра і социялістів, але також правительство в такий спосіб, що президент палати мусів єго кілька разів взивати до порядку. Ґр. Штернберґ так розпочав свою бесіду:

Др. Адлєр хвалив ся недавно, що належить до правительственної партиї. Можу зачати свою бесіду лиш від того, що складаю мої найщирійші желаня щастя правительству Єго Величества Цісаря Франц Йосифа з такою правительственною партиєю. (Веселість). Правительство, котре може сказати о собі, що має безусловне довірє Єго Величества Цісаря, а котре опирає ся на елементах, котрі в своїй працї і в своїй діяльности політичній з такими річами виступають як социяльна демократия, може лиш сподівати ся по ґрафі Штернберґу, що він таке правительство денебудь і колинебудь виставить на публичне посьміховиско, а коли буде мати нагоду, то буде таке правительство як стадо щурів троїти і нищити. (Віцепрезидент Кайзер взиває бесідника, щоби зважав, що говорить. Бесідник говорить в тім тонї дальше і каже:)

Я не був би потомком моїх предків, як би я хотів з таким дром Адлєром конкурувати в підпираню правительства Єго Величества Цісаря. Коли би мої предки, котрим лиш одним і самим дім Габсбурґів завдячує ческу корону, знали були, що будуть мусіли поступати разом з дром Адлєром, то не були би нїколи поклали ческої королївскої корони на голову сеї династиї. (Веселість). Читайте ческу історию а побачите, що Штернберґи робили ческих королів, а коли тоті нарушали закони і права народу, то гнали їх з краю батогами як псів. Як би ви, панове, завдали собі труду і студиювали історию, то не плели би тут так богато дурниць через так богато годин. (Веселість. — Із сего маленького приміру можна вже зміркувати, в якім тонї промавляв ґр. Штернберґ, длятого достаточно буде подати тут лиш коротко сам зміст єго бесіди, тим більше, що він лиш дуже мало говорив до самої річи.)

Ґр. Штернберґ розводив ся дальше над тим, які були вибори у стародавних Греків і що в Лякедемонї мали право виборче лиш зрілі люди у віцї 60 лїт а не хлопці, як того хоче др. Адлєр. Социял-демократам сказав, що они заступають лиш той розум, що в голодній кишцї відходовій. (Веселість. — Віцепрезидент завзиває бесідника знов до порядку). Бесідник доказував дальше, що реформа виборча хоче установити замість привилеїв властителїв більшої посїлости привилеї зледащілої голоти, що замість двайцять послів, котрі доси робили скандали в парляменті, хоче ввести до палати аж двіста і т. д. На конець залвив ґр. Штернберґ, що годить ся в повнї з поглядами ґр. Дідушицкого. Нема нїякого загального права голосованя без ревізиї всїх дотеперішних відносин. Але до такої реформи треба людий здібних, що знають край і нарід, а не таких, що через трийцять лїт пуцували жандармам чоботи. Ґр. Штернберґ закінчив свою бесіду словами: Я безусловний прихильник реформи виборчої, такої, яка в иньших краях, де єсть загальне право голосованя і де розділ мандатів не відбуває ся на основі протекцийної господарки для голодних адвокатів. Така реформа виборча не сьміє бути дарунком, лиш єсть і позістане правом всїх народів сеї держави.

Опісля промавляв пос. Ончул (Румун з Буковини) і зазначив насамперед, що романьским народам, Італїянцям і Румунам, зроблено кривду при розділї мандатів. Думали — казав бесідник, — що з тим дрібним дрантєм не треба дальше заходити ся. Треба установити засаду береженя стану посїданя в кождім напрямі, як після країв коронних так і після народностий.

---

13)

На Кавказї.

Після дра Вірта, дра Райна і др.

зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Згадана повисше висота кавкаского муру, 9 метрів, не всюди була така сама; він після потреби і місцевих відносин був висший або й низший. Там, де переходив стрімкими спадами або по скалистих стінках, що вже з самої природи були трудно приступні, був він низький і піднимав ся лиш небогато понад землю, але на рівнинах і просторих долинах, де легко можна було приступити до него і приставити драбини або якісь иньші подібні прилади, був він аж до 15 метрів високий. В місцях, де виходив на вершок гори або спускав ся з него в долину, був так будований, що творив піби сходи. Будова того муру сягає аж до глубокої старини, а найлїпшим на то доказом то, що в нїм нема нїгде нїякого склепліня, нїякого каблука або щось подібного. З того можна здогадувати ся, що люди, котрі той мур ставили, не знали ще штуки робленя склеплїнь і каблуків, подібно як того не знали й стародавні Єгиптияни, хоч і як великими були майстрами в штуцї ставленя всїляких будівель. В звязи з кавкаским муром стоїть і той, яким обведене місто Дербент; і сей мур єсть також дуже широкий а на нїм таке множество вежок, що з далека більше їх видко як сам мур.

Хто і коли побудував той мур, того не знати. Перший, що оглядав той мур ще в 1832 р., ходив по нїм і докладно єго описав, російский официр Бестужев-Марлиньский, висказав здогад, що єго поставили Перзи або Меди, щоби тодїшний цивілїзований сьвіт, Азию, відділити від нецивілїзованого, від Европи, та щоби забезпечити Перзів від нападу варварів, значить ся від тих племен, що жили на степах по сім боці Кавказу. То й здає ся бути певним, що мур той служив до охорони Перзів від нападу ворожих їм народів. Кажуть знов, що основателем того муру був Александер Великий, король македоньский, а в звязи з тим має стояти також і теперішна єго перска пазва Сед-Ескендер, що значить „мур Александра“. Після иньших мав єго побудувати перский король Нуширван з родини Сасанїдів, померший в 579 р. по Хр., котрий в VI столїтю оснував був дербентский ханат. Мур той розвалили опісля Монголи з початком тринайцятого столїтя, але єго останки задержали ся ще й до нинї досить добре.

2. Баку і єго промисл нафтовий. — Сьвяті огнї.

По 55-годинній дорозї з Астрахану станули ми наконець в Баку. Вже було зовсїм змеркло ся, коли ми заплили до пристанї. Причаль була осьвітлена ясним електричним сьвітлом великої лукової лямпи і збігло ся множество перских двигарів та кинули ся до пакунків, щоби їх занести до чекаючих на березї возів. Ще заким ми заїхали до пристанї, заносило вже нафтою, а тут на березї таки вже так було чути нафту, що майже дихати не було можна. Здавало ся, як би тут воздух був переповнений парою з нафти. Поза місцем, осьвітленим електричним сьвітлом, панувала египетска темнота, бо улицї міста осьвітлені лиш нафтовими лїхтарнями — тут очевидно найдешевший спосіб осьвітлюваня, котрий однак і тут в столици нафтового промислу не удержить ся довго, бо вже тепер всї більші склепи осьвітлені електричним сьвітлом. По короткій їздї нерівними улицями станули ми в скромнім і для невибагливих людий догіднім готели, в котрім лиш то було неприятне, що в комнатах дуже було чути нафту.

Баку то місто, де над берегом Каспійского моря стрічає ся Европа з Азиєю, де Росиянин стоїть побіч Турка і Перза, хрест побіч півмісяця, мошея побіч церкви. Я сказав би, що то кусень Перзиї під російским панованєм, хоч се місто ще в 1806 р. прилучено до Росиї. На полудневій сторонї Апшероньского півострова, що мов би ріг висуває ся в море, піднимають ся по спадах гір щораз висше білі доми і уставляють ся в глубинї півколесом, мов би лавки в цирку довкола заливу отвертого на полудне. Жовта вода моря, мимо того, що вихор на дворі, спокійна а маленькі судна „імператорско-російскої фльоти Каспійского моря“ ледви що слїд колишуть ся на ній; великі кораблї наборові таки й зовсїм не рушають ся. Ген далеко на мори суне ся за вітром якесь судно з надутими вітрилами. Тут і там видко кілька рибацких лодий, впрочім не видко якогось більшого корабельного руху.

Ми Румуни не жадаємо більше, як того, що ми вже мали, хоч би палата послів була збільшена й о 10.000 членів. (Веселість). А о скілько я знаю союзних з нами Італїянців, то они займають таке саме становище. Бесїдник обговорював відтак специяльні буковиньскі відносини і доказував статистичними датами, що Румунам на Буковинї належить ся 5 мандатів. Справедливість повинна була вимагати, щоби також і вірмено-польский мандат не був скасований. Жиди жиють подібно як і Нїмцї розкинені по Буковинї, але перші з них всеж-таки по найбільшій части масами по містах. Отже нїмецкі і жидівскі елементи взято за одні і тоті самі з міскими і утворено окремі міскі мандати. Коли же тепер особливо Жиди зачинають почувати ся за окремий нарід, то той подїл округів виборчих довів би лиш до вічної борби. Коли би відступлено від тої чисто міскої орґанїзациї сих округів виборчих, а радше прилучено всїх нїмецких кольонїстів до одного міста, то Нїмцї були би тодї забезпечені на вічні часи. А в Чернівцях можна би перевести таке уґруповане, що черновецкий округ виборчий був би для Жидів запевнений. Нїмцї уповажнили бесїдника дїлати в тім дусї, а він переконаний, що він поступає також в дусї змагань буковиньских Жидів. (Пос. др. Лемиш: Отже ви заступаєте 3 народи: Румунів, Нїмцїв і Жидів!) Пос. Ончул висказав наконець бажане, щоби число мандатів для Буковини було в дусї его промови доповнене з 11 до 12.— На тім закінчило ся засїдане, а слїдуюче назначено на нинї перед полуднем.

Вісти полїтичні.

Проґрама Старочехів. — З Угорщини. — Подїї в Росиї.

По довгих лїтах молодочеської полїтики хотять мабуть Старочехи знову обняти провід в народї, бо зачинають вже орґанїзувати ся. Під проводом дра Маттуша відбули ся в Празї збори, на котрих ухвалено новозревідовану проґраму партиї. Она складає ся з 23 точок і дїлить ся на дві части: перша містить в собі жаданя полїтичні, друга економічні. Що до полїтичної части, то в першім рядї поставлено ческе право державне і жадає, щоби краї ческої корони були у відповідний спосіб репрезентовані в Радї державній і властях центральних. Дальше заявляє ся партия за удержанєм монархії в повній независимости і за щирою вірностию для Династиї, але зазначує, що єствоване монархії може бути укріплене лиш при повнім узглядненю історичних і народних прав країв і народів, які входять в еї склад.

Дальше заявляє ся партия за найдальшою автономією і против всякого обмеженя еї централїстичними змаганями. Відповідна реформа податкова має признати краям відповідну участь в доходах, щоби їм дати можність заспокоїти свої потреби. Ярку кривду в репрезентациї народній треба усунути основною реформою виборчого права соймового, щоби всїм кругам населеня а також і тим, що доси були позбавлені права виборчого, як також обом народностям, признати рівні права.

Щоби репрезентация державна відповідала дїйстним відносинам монархії, треба репрезентациям краевим признати право вибираня заступників до Ради державної. Проґрама підносить дальше потребу повного рівноуправненя народного і порозуміня з Нїмцями. Свобода горожаньска повинна в дусї основних законів бути запоручена кождому, так само свобода віросповіданя. Церков не повинна панувати над державою а держава не повинна мішати ся до справ церкви.

На початку засїданя партиї повідомив председатель, що др. Ранда вступивши до мінїстерства, виступив з комітету, але позістає і дальше в партиї. Відтак принято однодушно проґраму партиї з резолюцією, заявляючою, що предложена правительством реформа виборча єсть рішучо не до принятя як зі становища народного рівноуправненя так і права державного та автономії. Др. Маттуш поставив наконець внесене, щоби з иньшими спорідненими товариствами порозуміти ся що до спільного поступованя.

Бюро кореспонденцийне єсть уповажнене до запереченя вісти, яка появила ся в деяких ґазетах, мов би то у команданта пештеньского корпуса армії ґр. Ікскіля відбула ся конференция командантів угорских корпусів в справі евентуального асентирунку на Угорщинї і висиланя асистенций войскових в день 30 марта. — Велике вражінє зробив на Угорщинї факт, що ґр. Андраші, котрий мав доси ранґу оберляйтнанта від гузарів при резерві, зложив еї перед двома днями.

До полїтичного і суспільного заколоту в царстві польскім в Росиї прилучив ся ще й релїґійний, який викликали т. зв. „Маріявіти“ або „манкетники“ (молодші сьвященики латиньского обряду, названі так від того, що не носять маншетів), котрі під проводом якоїсь Козловскої, властительки робітнї церковних параментів, оснували нову секту і виступають з з цїлою завзятостию против старшого духовеньства римо-католицкого, закидуючи єму, що оно не жие після науки Христової. Маріявіти витворили в народї вже досить сильну партию, котра стоїть за ними і виступає в їх обороні та веде борбу з противниками. З Лодзї доносять, що в місцевости Стрикові прийшло оногди межи Маріявітами а католиками до великої бійки, в котрій Маріявіти (манкетники) убили пять католиків. — Полїтичні і анархістичні убийства і розбої стоять все ще на порядку дневнім в Росиї. В послїдних днях наспіли вісти о таких убийствах з Одеси, Варшави, Лодзї і Риґи. В Бердичеві викрито у тамошного адвоката Фукса фабрику бомб і 9 готових бомб.

Межи пристанию а горбами на рівнинї розложило ся нове місто з широкими улицями. Оно не має росийского характеру і збудоване після вимог теплого полудневого краю. Доми тут що найбільше на два поверхи високі з плоскими асфальтовими кришами, декотрі таки зовсїм без вікон або з вікнами заслоненими густою деревляною решіткою. Довгими рядами стоять тут високі на один поверх маґазини з товарами всїлякого рода, низькі базари і робітнї, до котрих сьвітло заходить лиш крізь двері а коло них сидять дармуючи Перзи та курять своє парґіле (водну люльку). На улицях видко заслонені женщини і стада верблюдів та ослів, що двигають товари а крім того ще й множество голодних псів. Хата від хати ходить якийсь Перз, що продає баранину; він носить з собою вугле з дерева і сковороду, на котрій і зараз шкварить продане мясо.

Все то представляє нам правдивий, чисто ориентальний образ. Тут міняють ся Азия і Европа своїми товарами. З Теґерану до Ензелї несуть їх верблюди а з Ензелї до Баку везуть їх кораблї. Тою самою дорогою ідуть ще й нинї листи з Теґерану, столицї Перзиї, до Баку. Але не всї товари з Азиї перевозять на кораблях. Ще й нинї можна побачити цїлі каравани верблюдів, що стоять коло маґазинів, де складають свої товари. До того перевозу товарів сухим путем на Кавказї уживають також жвавих, ясної масти і добре виучених ослів, що подобають на малі сиві коники. Для дванайцяти таких ослів вистане один погонич; єму навіть не треба того бука, що держить в руцї, бо ледви що може насціти за ними, хоч они двигають на собі великі тягари. На малих просторах роблять таку саму службу так само маленькі і дуже жваві та витревалі коники, котрі запрягають по чотири побіч себе до одного воза. Зелїзницї для подрібної торговлї мало тут ще уживають.

На захід від сего нового торговельного міста лежить старе Баку. Понад білими дімками і хатами з каміня під деревляною кришею виднїють ся тут і там сїрі, надгризені зубом часу, порозривані вітрами, порозпадані камінні вали. То мури давної кріпости, що окружають палату ханів — нинї провіянтовий маґазин для росийского войска. Гордо споглядає звідтам на розвалені мури триґранчаста вежа, висока на 45 метрів, котра ще добре держить ся. З тою вежою вяже ся істория, яку кождий провідник розповідає чужинцеви а котра як і всї подібні урива́є ся якраз там, де найцїкавійша. Отже розповідають, що один із ханів залюбив ся в якійсь молодій дівчинї і, як то звичайно буває у ханів, купив еї собі до свого гарему. Але красавиця мала в своїй головцї якогось другого а на тоненьких пальчиках довгі нїгтї та й боронила ся ними. Хан розлютив ся і замкнув еї в тій вежі. Але на широку триґранчасту плятформу вільно їй було виходити. Там заснула она одної лїтної ночи і так застав еї хан. На другий день знайшли єго в долинї під вежею неживого з розбитою головою. Чи цібрала ся дівчина з тамтим другим? Так питають і до нинї заслонені дочки ісламу...

Недалеко тої вежі стоїть стара мошея, хороший взорець старшого арабского стилю, та на жаль і она вже розсипає ся. До неї ідеся вузкими, небрукованими уличками, повними пороху, де крім кількох може росийских вояків не видко анї одного Росиянина а чоловікови здає ся, що він тут таки зовсїм на всходї, далеко від европейскої культури. Якраз напроти вежі, з котрої небавком має сьвітло показувати мореплавцям дорогу до пристанї, бють жовті филї об каблуки та стовпи якоїсь арабскої розвалини. А коли вода синява і ясна, тодї мослїмови, що плаває в човнї по нїй, здає ся, що він бачить там глубоко на днї блискучі мошеї якогось старого міста Баіла, що там колись давно запало ся.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 13-го марта 1906.

— **Столїтні роковини заснованя бережаньскої ґімназиї**, які припадали в р. 1905, будуть обходити торжественно бувші ученики тої ґімназиї з'їздом дня 6-го червня с. р. Того дня відбуде ся також положене і посьвячене каменя угольного під новий будинок ґімназиї. Зголошеня до участи в торжестві приймає комітет, який в тій цїли завязав ся, найдальше до кінця цьвітня. Вкладка участника виносить 20 корон. Надсилати еї треба також до кінця цьвітня на руки скарбника комітету о. Л. Гохекера в Бережанах. Кождому, хто письменно зголосить ся до участи в торжестві і надішле вкладку, доставить комітет підводу з Потутор до Бережан і карти вступу на равт, торжественні збори і бенкет. Кождий участник, котрий бажав би собі, аби его фотоґрафія була уміщена в памятковій книзї, має еї як найскорше надіслати до комітету. Кошти уміщеня винесуть до двох корон.

— **Дрібні вісти.** Оногди в ночи закрали ся злодії на під камениці в Ринку у Львові, де містить ся тов. „Труд“, розбили 36 колодок до скринь і забрали звідтам всї річи і біле робітниць. — Страйк помічничого персоналу львівских друкарень ще не скінчив ся. В тій справі мають бути скликані ще одні збори, котрі відбудуть ся нинї вечером. — Вчера в полудне недалеко Будапешту перевернула ся на Дунаю лодка, що везла 15 робітників і робітниць. Пять осіб уратовано, прочі потонули. — З Парижа доносять, що страшні бурі, получені з хмароломом, викликали в деяких околицях Франциї такі повени, що більше число людий погибло.

— **Величезна катастрофа.** В місцевости Курріер в департаменті північної Франциї На де Кале, лучила ся в суботу рано величезна катастрофа в копальнях угля, котрої жертвою упало звиж 1000 людий. Причиною тої катастрофи був, як доносять, вибух ґазів, а відтак пожар, котрий не дав нещастним ґірникам видобути ся з законів. Пожар вибух в законі ч. 3 в глубині 280 метрів. Вже від кількох днїв тлїло там і ще в ночи на суботу з'їхав до копальнї інжинїр, аби перевести ґашенє. Але видко его заходи були безуспішні, бо в суботу рано ґази вибухли з страшенною силою в трех законах. З сусїдних законів пробовано нести ратунок, але добуто лише два трупи. Один ґірник, що вспів утечи, так оповідає: „Зараз по експльозиї наповнив воздух дим і трохи ґази. Я мимохіть почав утїкати. По дорозі наткнув ся я на громадку на пів зімлїлих ґірників. Мимо свого стану я почав їм помагати в ратованю себе. Але вскорі почали млїти один за другим. В найбільшім страху кинув ся утїкати. Я не знав вже, що зі мною діє ся і не знаю, як опинив ся на горі“. — Після послїдних вістий із 1795 ґірників, які в суботу рано з'їхали до законів, погибло 1219, а лише пятьсот кількадесять виратовано. На місци катастрофи явили ся ще в суботу міністри і представитель президента републики, котрий вручив префектови міста 200.000 для жертв катастрофи. В цілій Франциї викликала та страшенна катастрофа велике пригноблєнє.

— **Репертуар руского театру у Львові.** (Саля Jad Charuzim, улиця Бернштайна). В четвер дня 15 с. м. „Суєта“, комедия в 4 діях Карпенка-Карого. — В суботу дня 17-го с. м. „Міщани“, сцени з житя в 3-ох діях М. Горкого. — В неділю дня 18-го с. м. „Хазяїн“, комедия в 4 діях Карпенка-Карого. — Початок представлень точно о $7^1/_2$ годині вечером. — Абонамент: першорядний на 6 вистав 15 К, другорядний на 6 вистав 10 корон.

— **Жидівскі динамітарди у Відни.** В робітни переплетника Моріца Ляндава у Відни лучив ся дня 9 с. м. сильний вибух, що наповнив ціле мешканє димом. Коли дим розійшов ся, сконстатовано, що вибух лучив ся в кишени одежи челядника Якова Мальковича, жидівского еміґранта з Росиї, занятого від шістьох місяців в переплетничім заведеню Ляндава. Малькович казав спершу, що не може собі пояснити експльозиї, заявляючи, що імовірно хтось стрілив в него. Однако то показало ся неправдою. Коли відставлено его на полицию, справджено, що він називає ся властиво Хаїм Шмулевич Мафтер, походить з Бендер, в Бесарабії і що належить до революцийної партиї. В его мешканю найдено куфер, наповнений ріжними вибуховими материями, між котрими була цїлком готова до ужитку бомба. В часї списуваня комісарем протоколу, заявив Мафтер, що той куфер належить до его приятеля, Мошка Решістера, кравецкого челядника, котрий разом з ним утїк з Росиї до Віденя, оправдуючи ся при тім, що він вже не займає ся у Відни фабрикацию бомб. Однако здає ся, що в робітни Ляндава мав він при собі дещо вибухових материй і що они експльодували в наслїдок тепла. Мафтер і Решістер арештовані. Протав них буде вести ся процес з причини нарушеня закона о вибухових материях.

— **Огнї.** В Дрогомирчанах, повіта станиславівского, вибух дня 9 с. м. о годинї 11 в полудне в хатї Данилюка огонь і при сильнім вітрі знищив в одну мить 19 нумерів а 25 родин. Сторожі огневі з Пацикова, Лисця і Станиславова злокалїзували огонь. Шкода обчислена виеше 20 тисяч корон; з того 6 тисяч корон покрие товариство „Днїстер“, около 2 тисячі инші товариства, а решта була необезпечена. Причина огню лиха судова комина.

— **Пригода на зелїзници.** Дня 8-го с. м. вечером лучила ся на стациї Острів-Березовиця страшна пригода. В невияснений спосіб упав кондуктор товарового поїзду Ліхновский, що їхав з Потутор до Тернополя, з плятформи службового вагона під колеса, котрі нещасного розторощили на кусні, відтинаючи голову від туловища. Ліхновский, чоловік молодий, осиротив жінку і двоє дїтий.

— **Страшний злочин.** В Курянах коло Бережан невислїджені доси злочинцї убили сокирами дві жидівки і покалїчили однорічну дитину, а відтак забарикадували двері і хату підпалили. Убийники не зрабували нічого, тому причини злочину поки-що ще неяснї.

— **На кару смерти** через повішенє засудив оногди трибунал судиїв присяжних в Тернополи 22-лїтного колодіївского челядника Івана Ковальчука, котрий дня 1 грудня м. р. убив кількома ударами сокири свого майстра Франца Качку.

— **Громи в марті.** В часї бурі снїжної дня 10 с. м. по полудни о год. 2-ій дав ся в Познани чути два рази досить сильний гук грому. Як на марець і то при снїжній метелици, то досить рідке явище.

— **Самоубийство.** Вчера рано відобрав собі житє вистрілом з револьвера 18-лїтний ученик III. року семинариї мужескої в Станиславові, Казимир Буцевич, син управителя школи народної в Теребовли. Причиною самоубийства мав бути нервовий розстрій.

— **Нещастна пригода.** З Відня доносять: Промисловець Фелікс Кон, властитель фабрики мебліїв, упав передвчера по полудни в часї переїздки в Пратері так нещасливо з коня, котрий сполошив ся, що погиб на місци.

— **Вісти з України.** Память 45-их роковин смерти Тараса Шевченка почали в сім роцї обходити на Українї з днем 26 ст. ст. лютого. (В Киеві відправила ся сего дня о 1-ій годинї зполудня панахида в Софійскім катедральнім соборі, а на вечер заповіджено в Лукянівскім народнім театрі представленє в память поета. Драматичний український гуртон під режісериєю Л. Саміленка мав відограти „Невольника“, драму зі співами в 5 відслонах М. Кропивницкого (з Шевченкової поеми „Невольник“), а потім український народний лукянівский хор під управою К. Стеценка мав відспівати „Жалібний марш“ на смерть Шевченка, композициї М. Лисенка. — В Полтаві Шевченківский вечір відбуде ся дня 4 ст. ст. марта. — В Каменци подільскім память Шевченка мають тамошні Українцї ушанувати драматичним представленєм в театрі. — Українскі часописи „Рідний Край“ в Полтаві і „Шершень“ в Київі заповіли, що найблизші свої числа присьвятять цїло памяти Шевченка.

— **Легкодушне очерненє.** В надолисті минувшого року війшла до склепу з порцеляною Вол. Т. в ринку в Кракові панї М. з Ченстохови з своєю 17-лїтною дочкою Мариєю, аби поробити закупи. По оглянeню і куплєню кількох порцелянових фіґурок, коли п. М. хотїла заплатити, заявив купець, що належить ся ему більше, бо дочка панї М. забрала крім закуплених ще одну фіґурку і сховала єї в кишени. Позаяк панна М. не мала в цілій одежи ні одної кишенї, зажадала панї М., аби купець сам о тім пересьвідчив ся і відкликав закид, а коли той не хотів того зробити і задно обставав при своїм закиді, візвала панї М. кількох перехожих з улицї і при них та в присутности склепового персоналу розібрала дочку, пересьвідчуючи їх, що купець допустив ся очерненя. Отець дївчини обжалував відтак купця, а суд в Кракові засудив тогож на кару 4 тижднів арешту, заміненого на 800 корон грошевої кари.

† **Померли:** Емилія Огоновска, дочка Фалицы з Медведских і бл. п. дра Омеляна Огоновского, професора львівского университету, у Львові дня 10 с. м. — О. Іван Білиньский, сьвященик-ювилат, парох в Івачи, скалатского деканата, дня 10-го с. м., в 89 ім роцї житя а 64-ім сьвященьства; — Василь Карпюк, судовий офіциял, в Снятинї, дня 5 с. м.

Телеґрами.

Відень 13 марта. На нинїшнім засїданю палати послів президент Феттер висказав сочувство з причини катастрофи в копальни в Курієр у Франциї і просив о уповажненє, щоби то сочувство висказати францускому правительству. Між інтерпеляциями відчитано: пос. Ольшевского в справі поступованя директора ґімназиї в Новім Торзї; пос. Брайтера в справі поступованя комісаря повітового Бідермана в Дрогобичи; пос. Бойка в справі помноженя урядників почтових і телеґрафічних та посад листоносів в Галичинї.

Курієр 13 марта. Присланї тут, як кажут з порученя цїсаря Вільгельма, вестфальскі ґірники забрали ся успішно до роботи, а діставши ся до глубини 500 метрів, знайшли там трупи вже гниючі і усунули їх звідтам. З причини катастрофи одержав Фалієр телеґрами кондоленцийні від царя, від королїв бельґійского, іспаньского і шведского, від льон. льорд-мера і вирази сочувства від всїх амбасад.

Париж 13 марта. Склад нового кабінету буде мабуть слїдуючий: Сарріян президия і справедливість; Буржоа справи заграничні; Клемансо справи внутрішні; Поанкаре скарб; Етієн війна; Томзон маринарка; Бріян просьвіта; Барту публичні роботи.

Лїль 13 марта. Підчас робіт ратункових в Курієр згинуло 17 людий. В кругах ґірників обчисляють число жертв на 1300 до 1400 людий.

Одеса 13 марта. В селї Романівка одержав властитель єї завізванє, щоби зложив якусь суму гроший, бо в противнім случаю его убють. Коли повідомлений о тім урядник полїцийний надійшов, члени ватаги стрілили до него і зранили его. По арештованю їх заявили они, що суть анархістами.

Москва 13 марта. Члени шляхти постановили скликати з'їзд шляхти в цїли сполученя всеї шляхти до потрібної охорони єї традицийних інтересів.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цінах оригінальних.

5 корон і більше
денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машині. Проста і скора робота домова через цілий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалене не має впливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної
ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерсплящ 7. I.—469.

БІЛЕТИ ІЗДИ

на всї зелїзниці

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).